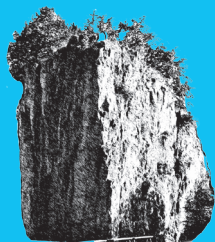

HŘEBENÁČ

4/2017

ZPRAVODAJ MĚSTYSE SŁUP

SVATOMARTINSKÁ HUSA 2017

foto: Jana a Robert Matuškoví

foto titulní strany: Hynek Štrajt

OBSAH

Aktuality z radnice...4

V příštím roce je pláno-
váno.....5

Usnesení.....6

My všichni školou povinní.....8

Z naší školy.....8

Z mateřské školky.... 10

Kulturní život ve Sloupě.....18

Pivo a hospoda..... 14

Svatomartinská
husa..... 15

Tři otázky pro..... 16

Výšlap s lampiony ... 18

Rozsvícení stromu ... 18

Čertovská stezka 19

Program akcí20

Rozhovor s.....21

Tak zase jen jeden ..26

Sloupští skauti28

Představujeme vám.30

Společenská kronika.....34

Sport35

Kopaná.....35

Tenis.....37

Šachy.....38

Luštění pro každého39

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané,

letošní předvánoční dobu jsme zahájili ještě před začátkem adventu rozsvícením vánočního stromu na náměstí. Rád bych pár slovy připomněl symboliku tradičních vánočních barev. Jsou to barvy tři – a to zelená, červená a zlatá. Jsou to barvy zvláštního významu, což si neuvědomujeme a ví to málokdo.

V celosvětovém náboženství barva zelená symbolizuje strom, život a znovuzrození. V obecném měřítku představuje klid, umírňuje vše, co je příliš zběsilé, at' jsou to pocity nebo životní tempo. Proto si na tuto barvu vzpomeňme v tomto čase, at' umírníme naše pracovní nasazení a předvánoční shon.

Barva červená představuje u křesťanů krev Páně, stejně jako Evino jablko v ráji. Jinak je chápána jako barva vášně a lásky. Také celkové zapálení pro cokoli, představuje vitalitu, energii, nadšení - a bez těchto vlastností se vánoční svátky zvládnout nedají.

Barva zlatá - září jasným duchovním světlem, které přináší Ježíš svým narozením. Barva zlatá přináší naději a optimismus, se kterým se všechno zvládá lépe. Je to barva komunikace, fungujících vztahů a porozumění. A právě těmito atributy jsou protkány i vánoční svátky.

Vám všem přeji, aby se symbol těchto barev projevil v době adventu a vánočních svátků ve Vašich rodinách, u Vás v osobním životě a abyste tento čas strávili v míru a lásce spolu se svými blízkými a kamarády.

Závěrem bych Vám rád popřál především pohodové a bezstarostné vánoční svátky a do nového roku hlavně pevné zdraví.

*Ing. Martin Mikulášek
starosta*

AKTUALITY Z RADNICE

Konec roku je spojován s největším shonem, nese se v duchu bilancování, co se letos podařilo, co méně a na co se případně zaměřit v budoucnosti. Proto je dobré se alespoň na chvíli zastavit, odpočinout si a nabrat nové síly.

Letošní rok ve Sloupě hodnotím vcelku pozitivně. Za zásadní a významnou považuji zdařilou opravu původní, téměř šestařicetileté kuchyně, včetně pořízení nové varné techniky (podpořeno dotací z Jihomoravského kraje) a vzduchotechniky v budově Základní školy ve Sloupě, která proběhla v období letních prázdnin. Významnou částkou a poskytnutím pozemku v rámci výpůjčky byla podpořena výstavba tenisových kurtů pod hlavičkou Tělovýchovné jednoty Sloup, z.s. a klobouk dolů před všemi, kdo se dále na této akci podíleli, ať již finančně, či přiložili ruku k dílu (spolufinancováno dotací od ČEZ, a.s.). Jako krok správným směrem se potvrzuje přemístění knihovny do budovy základní školy, kde jsou jistě vhodnější podmínky (podpořeno dotací z Jihomoravského kraje). Kulturnější podmínky byly vytvořeny v pronajímané provozovně v kulturním domě, se současným názvem „Pivárna“. Dvoje nová sekční garážová vrata byla pořízena na hasičskou zbrojnici (podpořeno dotací z Jihomoravského

kraje). Úspěšně proběhlo předání 56 kusů kompostérů do domácností. Kompostéry byly poskytnuty zdarma do výpůjčky. Součástí uvedené akce (Předcházení vzniku odpadů v Moravském krasu), která byla z 85% podpořena dotačním titulem z Operačního programu životní prostředí, bylo i pořízení benzínového štěpkovače. K lepšímu komfortu cestování určitě přispívají zastávkové přístřešky. Zdárně pokračuje akce Zkušební vrt HV-1, kdy v návaznosti na obdržené rozhodnutí o dotaci proběhlo a bylo schváleno výběrové řízení na dodavatele, s termínem realizace do 31. 3. 2018. Po vynaloženém úsilí lze kladně zhodnotit i letošní sezónu na koupališti a zejména v kempu, kde byl patrný až třetinový nárůst ubytovaných. V souvislosti s potenciálním rozvojem bydlení ve Sloupě byla dokončena územní studie v lokalitě u koupaliště. Průběžné opravy a údržba jsou prováděny v rámci širokého spektra majetku městyse. Ve spolupráci s LČR proběhla údržba přehrážky u místního fotbalového hřiště. Občané Sloupu měli možnost se zapojit do projektu Obec občanům a společně šetříme na plynu a elektřině téměř 750 tisíc Kč. Naše webové stránky získaly 2. místo v krajském kole soutěže Zlatý erb 2017 o nej-

lepší webové stránky obce. Obecně nedoceněná je problematika zajištění běžného a bezproblémového chodu úřadu. Se skokovým nárůstem administrativy a požadavky různých institucí, úřadů a legislativy to nelze chápat jako samozřejmost.

Určitě ne vše se daří dle představ. Projekt přeložky nadzemního vedení NN a s tím spojená výstavba nového veřejného osvětlení v „ulici Soukopo-va“, „Skřép“ a podél části komunikace při výjezdu na Blansko nabral zpoždění a realizace bude započata nejdříve až

v polovině příštího roku. Dobudování chodníků v naplánovaných částech městyse provází nejedna komplikace. Neefektivní se na základě požadavků, podmínek, výsledné míry spolufinancování a následného předražování realizačních prací stává většina dotačních titulů.

V příštím roce je plánováno

V ZŠ Sloup předpokládáme finanční spoluúčast na modernizaci učeben a počítačové sítě v případě úspěšné žádosti o dotaci, kde jsou kalkulovány náklady 7,302 mil. Kč. Předpokládáme konečně vybudování alespoň části chodníků a realizaci veřejného osvětlení v souvislosti s přeložkou NN kabelu. Čeká nás jubilejní 10. ročník Medového jarmarku, který chceme obohatit kulturním překvapením. Rozpracované je vybudování kolumbária na místním hřbitově, doplněného pamětní deskou. V plánu je vypracování dokumentace pro Revitalizace zeleně na vybraných veřejných prostranstvích městyse Sloup s následnou realizací po etapách. Chtěli bychom doplnit prvky na dětské hřiště a do areálu koupaliště, je nutno vyměnit informační cedule v rámci městyse. Nezbytná je částečná oprava střechy na úřadě městyse (havarijní stav části krytiny a hřebenu). Projektově by mělo být řešeno napojení nového vrtu do vodojemu. Úpravu interiéru vyžaduje zejména obřadní

siň, určitě se musí počítat s údržbou a opravami na koupališti. Nově rozvíjíme myšlenku otevření výstavní expozice v přízemí budovy úřadu a znovuotevření informačního centra. Je třeba přemýšlet nad odbahněním zaneseného rybníku na Lukách. Opravu vyžaduje i hlavní kříž na hřbitově, kdy záleží na rozhodnutí farnosti, v jejímž je majetku.

Volba prezidenta ČR 2018

Volba prezidenta České republiky 2018 se uskuteční v pátek dne 12. ledna 2018 a v sobotu dne 13. ledna 2018, případné II. kolo proběhne ve dnech 26. a 27. ledna 2018. Místem konání voleb ve volebním okrsku Sloup

je obřadní siň v budově Úřadu městyse (Sloup 1, 679 13). Každý volič po příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství ČR platným občanským průkazem, nebo cestovním pasem. Každému voliči budou doručeny nejpozději tři dny předem dnem konání voleb hlasovací lístky. Ve dnech voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Dovolte mi poděkovat zastupitelům, zaměstnancům městyse a všem, kdo se podílejí na organizaci a zajištění společenských, kulturních a sportovních akcí a na celkovém fungování městyse jako krásného místa pro život.

Ještě jednou patří velké poděkování všem šikovným pekařkám, které pomohly s vlastními produkty na Medovém jarmarku.

starosta

USNESENÍ Z KONANÝCH ZASEDÁNÍ

USNESENÍ č. 5/2017 ze zasedání Zastupitelstva městyse Sloup, ze dne 10. října 2017

U1/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup určuje ověřovateli zápisu PharmDr. Jitku Havelkovou a Radovana Šebelu, zapisovatelku Ing. Blanku Jenišovou. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdrželi se 0. Usnesení U1/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U2/10. 10. 2017 Zastupitelstvo měs-

tyse Sloup schvaluje navržený program zasedání.

Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U2/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U3/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup schvaluje pronájem pečovatelského bytu č. 279/3 paní Marii Vybíhalové, Sloup 154. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U3/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U4/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup schvaluje výsledek výběrového řízení na akci „Průzkum a vyhledání posilujícího zdroje podzemních vod pro městyse Sloup“ a pověřuje starostu k podpisu smlouvy o dílo s vítěznou firmou ENVIREX, spol. s r.o., Petrovická 861, 592 31 Nové Město na Moravě, IČ: 47914700. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U4/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U5/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup schvaluje Dodatek č. 2. ke Smlouvě o dílo č. 1/2017 ze dne 26. 6. 2017 se společností BENESTAV spol. s r.o. a pověřuje starostu podpisem dodatku. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U5/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U6/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup schvaluje finanční dar rodičům dětí dojíždějících do sousedních MŠ pro školní rok 2017-2018 ve výši

5.000,- za podmínky, že dítě trvale bydlí ve Sloupě, bylo u zápisu do MŠ ve Sloupě a pravidelně navštěvuje MŠ v okolní obci. Každý žadatel o vyplacení daru předloží doklad o tom, že jeho dítě je řádným žákem příslušné MŠ. Doklad bude vystaven v prosinci, výplata příspěvku proběhne od 15. 12. do 31. 12. 2017.

Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U6/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U7/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup vzalo na vědomí Rozpočtové opatření č. 9/2017 a schvaluje Rozpočtové opatření č. 10/2017.

Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U7/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U8/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup schvaluje finanční dar Českému svazu chovatelů, ZO Sloup, z.s. ve výši 5 000,- a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U8/10. 10. 2017 bylo schváleno.

U9/10. 10. 2017 Zastupitelstvo městyse Sloup neschvaluje prodej části pozemku dle žádosti o koupi, případně záměr dlouhodobého pronájmu pozemku p.č. 386/1, v k.ú. Sloup v Moravském krasu. Výsledek hlasování pro 7, proti 0, zdržel se 0. Usnesení U9/10. 10. 2017 bylo schváleno.

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Z naší školy

Šťastné a veselé! Příjemné prožití Vánoc, mnoho štěstí, zdraví a úspěchů v roce 2018 přejí všem dětem, rodičům a přátelům školy zaměstnanci ZŠ Sloup.

Od prosince 2017 pracuje školská rada při ZŠ Sloup na základě voleb v tomto složení: zástupce zřizovatele – Vladimír Čípek, zástupce rodičů – Ing. Tomáš Vybíhal, zástupce pedagogických pracovníků – Mgr. Eva Turčanová. Informace o úkolech a kompetencích školské rady najdete na www.zssloup.net.

V pátek 19. ledna se od 20:00 hodin koná v KD Sloup školní ples. Hraje skupina PROROCK, bude připravena bohatá tombola a občerstvení. Vstupenky s místenkami v ceně 100 Kč budou (pouze v předprodeji) k dostání na sekretariátu školy.

Před Vánocemi jsme pro žáky připravili množství zajímavých aktivit. Sérii turnajů absolvují florbalisté a šachisté, pátáci se vypravili do planetária, šestáci do Moravského zemského muzea Brno, vyšší ročníky čekají olympiády – technická a ekologická v Blansku.

V prosinci navštíví naši školu odborníci z červeného kříže, kteří mají pro žáky osmých a devátých tříd připravený celodenní intenzivní vzdělávací program na téma první pomoc a záchrana lidského života.

V listopadu a prosinci jsme také pokračovali ve vylepšování školního prostředí. Ve čtyřech třídách a na galerii vyměníme původní linoleum; objednali jsme nový nábytek do dalších dvou tříd. Na druhém stupni jsou již všude k dispozici dataprojektory i s ozvučením a vylepšení se dočkají relaxační žákovské koutky na prvním stupni. Nové vybavení pořizujeme i do družin a počítačové učebny.

S napětím očekáváme výsledek výzvy v rámci IROP, ve které máme podán investiční projekt za 7,3 milio-

nu KČ. V lednu 2018 se dovíme, zdali náš projekt uspěl. Pokud se to podaří, škola získá tři odborné učebny s nejmodernějším vybavením, bezbariérový přístup po celé budově a zcela novou podobu získá i prostor před budovou.

Máme potvrzen termín tradičního výjezdu do Srbska. Naši přátelé zvou 35 dětí a 5 vyučujících na výměnný pobyt, který se uskuteční 16. – 20. května 2018. Hlavním přínosem je pro naše žáky možnost procvičení cizího jazyka. Mladí Srbové totiž hovoří výborně anglicky. V současné době se také bude určitě velmi hodit bu-

dování vztahu k odlišným kulturám a životním stylům.

Mgr. Pavel Dočekal
ředitel školy

Z naší mateřské školky

Máme poslední měsíc v roce a s ním vánoční svátky, na které se všichni, nejvíce děti, těšíme. Připomeňme si akce a aktivity, které jsme od září v naší mateřské škole zažili. Přijelo k nám do školky divadlo Sluníčko a zahrálo tři loutkové klasické pohádky, dále divadlo Úsměv s poučnou pohádkou „O kamarádství“.

V říjnu byl čas na pouštění draků a uspořádání drakiády. Jedno čtvrteční odpoledne jsme s rodiči a dětmi vyrazili na Vavřínecko, kde jsme si

užili pěkného podzimního dne s poletujícím drakem nad hlavami. Potom jsme všichni společně odešli na naši školní zahradu, kde jsme opékali párky a děti se pěkně vydováděly.

V kině v Blansku jsme viděli kouzelnou hranou pohádku „Brouk Pytlík“.

Díky panu Františku Doležalovi jsme měli možnost navštívit vojenské záchranáře, kteří měli ve Sloupě cvičení. Ukázali dětem vybavení a techniku záchranářských vozidel a velkým zážitkem byla projížďka dětí po Sloupě ve vojenské Tatře.

Poprvé jsme měli v naší školce mobilní planetárium. Během chvilky vyrostla v herně obrovská kopule, do které si děti polehaly na záda a promítání mohlo začít. Nad dětmi se odehrával pohádkový příběh „Jak Měsíc putoval ke Slunci“. Byl o tom, proč Měsíc na obloze mění svůj tvar, jaká jsou na obloze souhvězdí a co je zvěrokruh ve starověkém pojetí, doplněno zajímavým povídáním s lektorem programu.

V listopadu jsme zahájili předplaveckou výchovu dětí v bazénu základní školy a také edukativní skupinky pro předškoláky a jejich rodiče, kde se zaměřujeme na přípravu budoucích školáků v oblasti grafomotoriky, matematických představ, sluchového a zrakového vnímání, samostatného vyjadřování, logického myšlení, učit se návyku k práci a soustředění.

U příležitosti slavnostního rozsvěcování vánočního stromu na náměstí vystoupily děti s pásmem básniček a písniček.

Moc pěkný program „S čerty jsou žerty“ jsme zažili v Domě přírody na Skalném mlýně. Děti se seznámily s pověstmi a s místy, která jsou v Moravském krasu spjata s čerty a proč tomu tak je. Nejprve jsme si po-

vidali u promítaných pověstí a pohádek, při písničce jsme si čertovsky zařádili a nakonec jsme vyrazili na zábavnou stezku do zasněženého Suchého žlebu, která nás zavedla k čertovským místům. Děti po cestě plnily úkoly a na konci cesty pod Čertovským mostem byly odměněny pokladem - našly pytel s perníkovými čertíky.

Další den naši školku navštívil Mikuláš se svou družinou. Děti vystoupily s krátkým programem a potom se nestačily divit, co všechno o nich Mikuláš vyčetl z nebeské knihy, a slibovaly polepšení. Čert se někdy trošku rozzlobil a zabrbal, anděl odměnil všechny děti balíčkem. Nakonec rodiče s dětmi vyráběli vánoční ozdoby, svícny a zdobili perníkové hvězdičky.

Ještě nás čeká zdobení vánočního stroměčku, zpívání koled, výroba vánočních přáníček a také pěkné dárčky.

Závěrem chci všem popřát klidné a pohodové vánoční svátky a v novém roce 2018 mnoho štěstí, zdraví a úspěchů.

*Hana Hebelková
ředitelka MŠ*

KULTURNÍ ŽIVOT VE SLOUPĚ

VÝSTAVA PIVO A HOSPODA

Další z tradičních výstav, tentokrát s názvem „Pivo a hospoda - všeobecná pohoda“ se uskutečnila ve dnech 14., 15. a 21. října v našem kulturním domě. Proč zrovna výstava s tímto názvem a tematikou? Pivo a hospoda,

ač se to možná někomu nebude líbit, patří ke koloritu a kulturní tradici u nás. Angličané mají svůj čaj o páté, Francouzi červené víno, Skotové zase svoji whisky a Rusové? Ty si nedokážeme představit bez jejich vodky. A co my? My máme pivo. A to ne ledajaké. My máme nejlepší pivo na světě a patříme k jeho největším konzumentům.

Tato výstava si dala za úkol zmapovat vývoj hospod u nás ve Sloupě. Některé vznikly nové, některé zanikly. Měnil se i personál a také vybavení. To vše bylo možné shlédnout na mnoha dobových fotografiích a také bylo možné si prohlédnout spoustu sklenic, sudů, tácků, otvíráků, přepravků, pivovarských cedulí a mnoho dalších věcí, které k pivu a hospodě patří.

Dominantou toho všeho byl historický, více jak sto let starý výčepní pult, který byl původně umístěn v hospodě v Březině. Tento nádherný exemplář je stále, jak mohli návštěvníci vidět, plně funkční.

Velké díky patří všem, kdo na této výstavě spolupracovali, všem, kdo zapůjčili fotografie a ze svých sbírek i jednotlivé exponáty.

Hynek Štrajt

SVATOMARTINSKÁ HUSA

Nejen svatý Martin letos odložil příjezd na bílém koni. Také pořadatelé tradiční svatomartinské husy posunuli gurmánské hody o týden – a ukázalo se, že přesné datum 11. 11. není to nejdůležitější.

Letošní návštěvnost byla jedna z největších. Celé odpoledne a večer se nesly v opravdu družné a veselé náladě všech sousedů. Bylo vidět, že se při této příležitosti stále častěji setkávají celé rodiny. To nás pořadatele velmi těší, vždyť kdy jindy posedět a poklábosit, než u dobrého jídla a

pití. Zvlášť, když k tomu hraje báječná lidová hudba v podání výborné cimbálové kapely Majerán.

Ani druhou část martinské veselice tentokrát pořadatelé nepodcenili. Vystoupení temperamentní houslistky Ilony Stryové bylo v závěru večera odměněno opakovaným potleskem.

Krásný umělecký zážitek jistě potěší, ale luxusně upečené husí stehýnko, o které, co si budeme namlouvat, tady šlo především, si potlesk ve stoje rozhodně zaslouží! Tady bych rád poděkoval pánům Kraváčkovi a Vymyslickému, kteří před lety s nápadem pořádat svatomartinské hody přišli. Nebýt dobrého nápadu, pekli bychom si husy dál každý doma sám. Při mém kuchařském umění jsem rád, že přípravu tohoto gurmánského zážitku mohu přenechat na slovo vzatým odborníkům.

Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří se na přípravě hlavního jídla i pochoutek podíleli (za výborné svačební koláčky děkujeme p. Petru Vy-

mazalovi s rodinou).

To, že se při všech akcích zapojují sousedé a kamarádi ze Sloupu, se rozumí jaksí samo sebou. Že se na našich hodech od samého začátku podílí obrovskou měrou brněnský občan Luba Mrázek, velký kamarád Jardy Sokola, to je přinejmenším zajímavé – a já doufám, že to ještě dlouho zajímavé bude.

Děkujeme všem pořadatelům za pomoc, zúčastněným za hojnou návštěvu a v listopadu příštího roku opět nashledanou

Vladimír Čípek

TŘI OTÁZKY PRO...

Tři otázky jsem tentokrát položila dvojici kuchařů, se kterými se ve Sloupě setkáváme nejen u jimi skvěle připravené martinské husy – Lumíru Mrázkovi a Jaroslavu Sokolovi.

LM: Jmenuji se Lumír Mrázek, je mi padesát sedm let a jsem vyučený kuchař-specialista. Pracuji pod firmou Volareza na Univerzitě Obrany v Brně.

JS: 40 let jsem pracoval na horizontce v Adamově, ale vaření bylo od mého mládí ne koníček, ale kůň.

1. Kdy a kde začalo Vaše přátelství?

LM: S Jardu a Ivankou Sokolovými jsme se poznali asi v roce 1992-1993, to nevím úplně přesně. Poznali jsme se na akci, kterou pořádal pan Zdeněk Vitr z Petrovic (švagr od Jardy a bratr od Ivanky) na Švýcárně u Adamova. Hned jsme si padli do noty a od té doby se spolu na akcích všeho druhu setkáváme.

Začali jsme u Ládi Čípka se zabičkami, následně jsme dělali dětské dny ve Sloupě, pak následovaly soutěže jako Čípek-open, beránci, husy a v neposlední řadě významná jubilea občanů Sloupa.

JS: S Lubem jsem se poprvé potkal na akci na Švýcárně u Adamova. Tady jsme si padli hned do oka a začali jsme spolu vařit na různých akcích, kde jsem se od něho hodně naučil. Vařili jsme na srazech, narozeninách, ba i na pár svatbách.

2. Co rádi vaříte a jíte?

LM: Všechno co je dobré. Nemám rád potraviny, které jsou náhražkami těch pravých, byť podle dnešních trendů nejsou úplně košer.

JS: Rád vařím z masa. Guláše, sekanou, svíčkovou a peču kolena. I těch prasátek, co jsem zabíjel, byla hezká řádka. Já osobně jím velice rád zelí s čímkoli (pečený bůček, kačena, husa, ani uzeným nepohrdnu).

Mohl bych to jíst denně.

3. Máte kromě vaření nějaké další společné záliby?

LM: Řekl bych ženy, víno a zpěv, ale to by nás nevystihlo úplně.

Pochopitelně máme rádi jídlo, k jídlu patří i přiměřené množství alkoholu, abychom podpořili trávení. Jinak jezdíme spolu na dovolenou na Slovensko, kde se věnujeme jízdě na kole, plavání a pochopitelně vaření pro společnost, se kterou dovolenou trávíme. Máme také rádi horskou turistiku a jakoukoliv činnost, po které si můžeme sednout a v klidu si dát pivínko, kafičko atd.

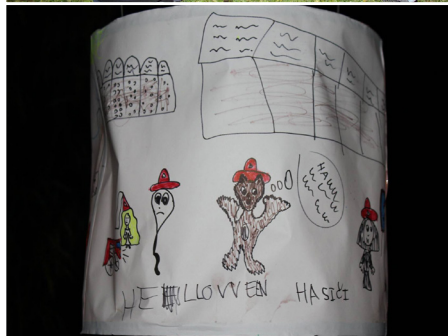
JS: S Lubem jezdíme každý rok na dovolenou na Slovensko do kempu pod stan. Tam jezdíme hodně na kolech, koupeme se a večer zajišťujeme společné večere. Spolu s námi jezdí parta přátel a kamarádů. Takhle to spolu táhneme už asi 25 let a kéž by to ještě dlouho vydrželo!

Nakonec jsem pana Sokola, který je známý svojí nevyčerpatelnou zásobou anekdot, poprosila o jeden vtip pro čtenáře.

Víte, jaký je rozdíl mezi smutným a veselým paroháčem? Ten veselý to ještě neví.

Ptala se Michaela Matějková

VÝŠLAP S LAMPIONY

ROZSVÍCENÍ STROMU

Mezi nejoblíbenější akce v naší obci můžeme bezesporu zařadit rozsvícení vánočního stromu na počátku adventu. I letos byla tato akce hojně navštěvená a předvánoční atmosféru podtrhl bohatý program, ve kterém vystoupili děti z MŠ a ZŠ Sloup, trubači a Hana s Marcelou v doprovodu Martina Hasoně.

Přítomní se dozvěděli o historii rozsvěcování vánočních stromů v České republice. Pan starosta hovořil o barvách Vánoc- zelené, červené a zlaté. Tyto barvy symbolicky převedl do významu mezilidských vztahů, obzvlášť

v adventní a vánoční době.

Doufáme, že se podařilo navodit správnou vánoční atmosféru, přinést trochu pohody do předvánočního shonu a příští rok se těšíme nashledanou.

Hana Sedláková

MIKULÁŠSKÁ STEZKA

V předvečer svátku svatého Mikuláše, tak jako každý rok, bylo kolem našeho kulturního domu pěkně živo. Mikuláš doprovázený anděly a početnou skupinou čertů přijel se podívat k nám do Sloupu a obdarovat děti. Než se ale děti k Mikulášovi dostaly, musely projít několik stanic, kde byly nejprve zváženy na pekelné váze, která neváží podle toho, jak kdo je těžký, ale jak moc je obtěžkán špatnými skutky. Dále děti byly seznámeny s údělem čertova kopyta, mohly si vyzkoušet, jaké to je v pytli nebo kotli, zahrát si čertovské

vrhcáby, udělat pořádný škleb po čertovsky kyselém zeli.

Andělé jim dovolili skočit si do andělských peřin, a pak už na všechny čekal vytoužený Mikuláš, který děti a to jich bylo 93, obdaroval. Byla sice zima, ale pro každého byl přichystán teplý čaj a taky nějaká ta dobrotka z udírny. Andělé i Mikuláš byli spokojeni, protože i ti největší hříšníci slíbili nápravu a polepšení. Tak uvidíme zase za rok, jestli toto předsevzetí děti dodržely.

Hynek Štrajt

VÁNOČNÍ STROM REPUBLIKY

Těžko bychom asi hledali město či vesnici, kde lidé před Vánocemi nestrojí a nerozsvěcí veřejný vánoční strom. Možná už ale ne všichni úplně přesně víme, jaký smysl – kromě toho, že to pěkně vypadá – a jakou historii rozsvěcení tzv. vánočních stromů republiky má. Za dva roky to bude přesně sto let, co se odehrála událost, která stála na počátku této tradice.

Jímavý příběh se začal odvíjet v okolí Bílovic nad Svitavou den před Štědrým večerem roku 1919. Tehdy se vydal Rudolf Těsnohlídek, novinář a spisovatel žijící v té době právě v Bílovicích, spolu se svými přáteli do lesa pro vánoční stromek, když v mrazivém dni zaslechli uprostřed lesa slabý dětský pláč. Šli po hlase a našli pod stromem malé opuštěné děvčátko, zkrhlené zimou. Na četnické stanici, kam dítě poté odnesli, se rozběhlo pátrání a po několika dnech byla skutečně odhalena matka odložené holčičky. Byla jí pětadvacetiletá služka a svobodná matka, kterou bída dohnala k tak zoufalému činu. Pro Lidušku, jak holčičku pojmenovali, příběh skončil šťastně. Ujala se jí a vychovala rodina Polákových z Brna. Později se provdala za středoškolského profesora do Prahy a žila až do svých 79 let.

Rudolf Těsnohlídek, v té době již známý a slavný novinář, využil svého literárního talentu a známostí k tomu,

aby veřejnosti přiblížil osudy nechtěných dětí a sirotků. Symbolika Vánoc vdechla příběhu jedinečnost, která dokázala pohnout veřejným míněním. Protože byla malá Liduška nalezena v lese pod smrkem, který je pro mnohé symbolem Vánoc, přišel Těsnohlídek s myšlenkou uskutečnit dobročinnou sbírku právě pod vánočním smrkem. První vánoční strom republiky, jak jej Těsnohlídek sám nazval, byl rozsvícen 13. prosince 1924 na náměstí Svobody v Brně, kam byl přivezen právě z bílovického polesí. Inspirací byl pro Těsnohlídku vánoční strom v Kodani.

Po celou dobu vánočních svátků probíhala pod vánočním smrkem v Brně sbírka pro chudé a opuštěné děti a Rudolfu Těsnohlídkovi se tak splnilo jeho velké přání. O pět let později byl v Brně – Žabovřeskách slavnostně otevřen dětský domov, který byl pojmenován podle dánské královny Dagmar, dcery Přemysla Otakara I. Velkou zásluhu na tom měl právě Těsnohlídek, z jehož iniciativy a dobrého srdce vznikla charitativní vánoční sbírka, která z velké části pokryla náklady na stavbu a vybavení domova.

Těsnohlídkova nápadu se brzy chopila i další česká a moravská města, takže o pár let později se vánoční strom republiky stal jedním ze symbolů vánočních svátků a tradice přetrvala až do dnešních dnů.

Jana Pokladníková

ROZHOVOR S ...

Tentokrát jsem se rozhodl pro rozhovor s člověkem, mohu říci i svým přítelem, pro někoho trochu zvláštním až tajemným. Jak sám s nadávkou říká, pro někoho je moje tvář podobná tváří muslima, žida nebo ruského popa. O kom je řeč? O doc. PhDr. Ladislavu Soldánovi CSc. A proč zrovna rozhovor s ním? Protože ke Sloupu určitě patří. Sice zde už trvale nebydlí, ale prožil tu se svými rodiči, učiteli na zdejší škole, dětství a mládí. Stále sem ze svého bytu v Brně-Líšni pravidelně dojíždí, spolu se svým starším synem Slobodanem. Když přihlédnu i jen ke všemu předchozímu, pokládám jej za sloupského patriota.

Pane Soldáne, mohl byste našim čtenářům přiblížit vaši životní a profesní dráhu?

Narodil jsem se v Brně, ale až do maturity jsem žil ve Sloupě. Po maturitě v roce 1956 jsem v období 1957-1961 studoval na Filozofické fakultě J. E. Purkyně, dnes Masarykovy univerzity v Brně, obor filozofie - historie. Prosadil to jeden docent, přestože jsem hodlal studovat českou literaturu a dějepis. Kromě tohoto oboru absolvoval jsem později tzv. externě obor divadelní věda. Při studiích na filozofické fakultě jsem se intenzivně začal zabývat dílem a osobností i problematikou trvale platného odkazu kritika F. X. Šaldy (1867 – 1937). Po základní vojenské službě, která díky mým zdravotním problémům trvala jen půlrok, směřovaly moje

kroky, v rámci úvazku určeného předem –do pohraničí. Jinak řečeno do Petrova nad Desnou, kde jsem učil na základní škole. Zde jsem se rozhodl znovu studovat, tentokrát dálekově na FF Brno. Abych byl Brnu blíže, má učitelská dráha pokračovala po přeložení z Petrova zde ve Sloupě, a to do roku 1964. Tehdy jsem

se už v na konci dubna přihlásil do konkurzu – šlo o místo odborného asistenta na katedře společenských věd, jak byla později přejmenována, Inštitútu lekárov a farmaceutov v Bratislavě. K rozhodnutí odejít z domácího prostředí přispěl nezdar prvního, brzy rozvedeného manželství. Z toho manželství zůstala – a to k dobrému – dcera Šárka. V Bratislavě jsem přednášel o problematice vztahu filozofické antropologie a Frommovy neoanalýzy k medicíně. V této době postupně narůstal můj vztah k Mirjaně s rodovým jménem Kljajíc po otci Černohorci, s níž jsem se seznámil při působení ve Sloupě. V té době učila ve škole v nedalekém Žďáru a náš vztah přerostl do sféry milenecké. Byli jsme pak sezdáni a manželství trvalo až do její smrti v roce 2015. Po roce 1970 jsem se, vzhledem k nově vystudovanému oboru, ocitnul opět ve Sloupě. Byl jsem zaměstnán v tehdejší Okresním kulturním středisku v Blansku jako metodik a poradce amatérských divadelních souborů. Tato práce byla zajímavá, ale po nějaké době došlo k další změně. A tak jsem se stal ředitelem Okresního muzea v Blansku. Stále mě ale přitahovala možnost profesionálně pracovat v oboru historie a kritiky české literatury. Prání se stalo skutečností až od roku 1976. Díky úspěchu v dalším konkurzu jsem se stal odborným a

poté vědeckým pracovníkem brněnské pobočky Ústavu pro českou literaturu, součásti Československé akademie věd. Zde jsem působil téměř dvacet let až do důchodu. Ani v penzi jsem nezahlédl a novým působištěm se mi stala Opava a tamní Slezská univerzita, kde jsem jako vysokoškolský učitel přednášel a vedl semináře v rámci tehdejší Katedry bohemistiky a knihovnictví. Působil jsem tam nejprve na částečný a později na plný úvazek až do nedávna.

Mám od Vás několik básnických sbírek. Co Vy a poezie?

K tomu by se dalo hovořit dlouho. Včetně toho, že básně jsem začal publikovat v některých časopisech a též přednášet na tak zvaných fakultních večerech v posledních letech vysokoškolských studií (1959 – 1960), jednou také na filozofické fakultě v Bratislavě. A v přímé souvislosti s předchozím něco fundamentálního o tom, kdy, kde a jak jsem publikoval poezii knižně. Omezím se však jen na to nejzákladnější, aby mne někdo nepokládal za „chlubila“. Vždyť právě takových je všude dost a dost... První knížkou vydanou v titulu se jménem Jurkovič (můj pseudonym) byl bibliofilský soubor, který připravil můj tehdejší přítel, sám básník a novinář Tomáš Mazáč, nyní již zesnulý. Vyšel s názvem „Ještě naposled“

v Brně a v Žilině (tedy na Slovensku) v roce 1999. Nebylo to však „naposled“, protože od zmíněného roku až do dneška vyšlo Jurkovičovi v různých nakladatelství v Brně, Rosicích u Brna (zde v nakladatelství Tribun) a v Tišnově (v tom posledním případě v nakladatelském domě s názvem Sursum) celkem asi deset (promiňte nepřesné počítání) básnických sbírek anebo souborů. Tím posledním byl svazek nazvaný „Zase se slovy aneb Všehochut“. Jeho součástí je dvanáct básní „ze zápisníků“ – tedy z „dvojletí“ již zmíněného; hlavně však básně z roku 2017.

A dám Vám ještě trochu jinou otázku. Co Vy a literární kritika? Třeba recenze anebo rozsáhlejší texty a ediční práce?

Pro mě bylo důležitým zlomem a podnětem ke kritické i ediční práci setkání s mým vysokoškolským učitelem z doby externího studia divadelní vědy (teatrologie). A tím byl doc. PhDr. Oleg Sus (1924 – 1982), po otci emigrantovi Rus. Setkal jsem se s ním, když byl bez stálého zaměstnání po roce 1971, kdy byl zastaven Host do domu, brněnský časopis celostátního významu, do něhož pravidelně přispíval. Věděl, že píši také obsáhlejší analytické texty z oblasti literární kritiky a estetiky a vyzval mě, abych mu některé přinesl, že se na

ně podívá. Přinesl jsem je tedy. Od té doby až do své smrti mě v tomto počinání podporoval. Znamenalo to, že jsme se pravidelně setkávali a on mi takto – v dobrém slova smyslu – pomáhal až do své smrti. Vždyť z jeho podnětu jsem se hlásil do konkurzu na místo odborného pracovníka Ústavu pro českou literaturu. A mohl bych pokračovat, pokud se týká jeho dalších podnětů. Snad jsem trochu přispěl - už dlouho po Susově smrti -, aby na něj nebylo předčasně zapomenuto. Připomenu skutečnost, že jsem zrovna letos (2017) v nakladatelství Tribun vydal edici s názvem „Oleg Sus méně známý“. Kromě mého doslovu a základních bibliografických údajů o něm z hesla do Slovníku českých spisovatelů z roku 1995, jehož jsem byl autorem, byly v souboru podruhé uveřejněny Susovy stati i kritiky publikované v časopisu Host do domu z roku 1968.

Dále něco nikoli již o básníku Jurkovičovi, ale alespoň o některých badatelských směrech a oblastech Ladislava Soldána v oblasti literární historie a kritiky. Opět prezentováno zjednodušeně. Soustředil jsem se především na to, abych čtenářům a hlavně badatelům v připomenuté oblasti podal něco základního. Začal jsem v tomto oboru pracovat poměrně pozdě – vzhledem k poměrně vy-

sokému věku, jehož se nyní dožívám. A kromě toho, což bohužel platí neustále, nikdy jsem písemně „pořádně nepořádal“ vlastní bibliografii: tedy písemné a teď také počítačové zaznamenání všeho, co jsem kdy a kde publikoval.

Zase tedy jen stručně a také v návaznosti k tomu, o čem se budu zmiňovat, když budu hovořit o publikacích, jímž se říká „společné“, na nichž jsem se podílel. Jako editor soustředil jsem se v druhé fázi vysokoškolského působení v Opavě především na kritické, ale také na básnické dílo spirituální, v jeho případě lépe vyjádřeno katolické orientace. Tím byl Miloš Dvořák (1901 – 1971), po studii po celý život středoškolský profesor v Třebíči. Svému životnímu a kritickému přesvědčení se nikdy nezpronevěřil, na rozdíl od některých jiných. Moje první kniha o něm byla nazvána „Miloš Dvořák – literární kritik, historik a básník“ (Opava 2005). Neušla pozornosti našeho nejvýznamnějšího editora PhDr. Jana Šulce. A ten mi nabídl, že mi zprostředkuje cesty do mnoha nakladatelství. „I stalo se“, jak praví Bible. Editorské práce i mnoha dalších povinností musel jsem ovšem vykonávat sám. A zase vyjádřeno co nejstručněji (tentokrát, pokud jde o numera přesně). V nakladatelství Cherm manželské dvojice Jana a

Jany Machrových ze Zbraslavi u Prahy vyšly v období 2007 – 2017 čtyři dvořákovské publikace: „Dvořák O Demlovi“, „O Březinovi“, „Inflace slov v našem věku“ (soubor prací M.D. do roku 1947) a následná s titulem „Svítání kritikovo“ (pokračování a dokončení až do Dvořákovi smrti). V opavské pobočce tamního Slezského muzea jsem delší čas studoval četné materiály týkající se kněze a zároveň literárního kritika Jana Strakoše. A tak vyšla rovněž moje edice jeho textů. Ve výčtu již ale dost. Pro zájemce odkaz třeba na všemocný Google na počítači...

Jste také jedním z autorů stále užitelné knihy Přehledné dějiny České literatury.

Ano. Bylo to kolektivní dílo z dob, kdy jsem působil v Akademii věd. Šlo o dva svazky: Přehledné dějiny literatury II (autor Bohuš Balajka, který mezitím zemřel, načež ve vydání z roku 1995 na jeho ediční počiny ze 70. let navázali L. Soldán a Emil Charous, ten druhý zmíněnými kapitolami z dějin slovenské literatury). V roce 1997 vyšly pak Přehledné dějiny literatury III s podtitulem Dějiny české a světové literatury od roku 1995. Autory byli spolu se mnou Bohuslav Hoffman, Jiří Urbanec, Milada Písková, E. Chamrous a literatuře pro děti napsala patřičné kapitoly Naděžda Sie-

glová. Ale mohli bychom pokračovat v dlouhé řadě dále. Spoustu práce, o níž se říká, že bývá mravenčí, musel jsem vynaložit při koncipování hesel o různých autorech a v tomto případě rovněž o různých nakladatelstvích, ve čtyřech svazcích jedné ze základních příruček k dějinám české literatury. Šlo o Lexikony české literatury I -IV, vždy s podtitulem Osobnosti, Díla, Instituce (1985 – 2008). První z nich byly ovšem „poznamenány“ ne zrovna patřičnými zásahy, protože vycházely v tzv. normalizačním dvacetiletí (1970 – 1989).

A co Vaše překlady ze srbštiny?

Jak už jsem zmínil, mou druhou ženou se stala Mirjana, která bydlela se svou matkou v Rájci, ale její otec byl národností Černohorec. A tak začalo moje sbližování s jihoslovanskou kulturou a srbským jazykem. Překlady některých básní ze srbochorvatštiny, což byl společný název obou jen „o kapku“ jiných, ale přece jen rozdílných jazyků (rovněž v důsledku pravoslavní Srbů a katolictví Chorvatů) publikoval jsem nejprve porůznu v časopisech. V edici Přátel jižních Slovanů, kterou po léta vydává prof. PhDr. Ivan Dorovský (1936) vyšla poté knižně jedna z významných sbírek sarajevského (srbského) básníka Stevana Tontiće. Uvedli jsme ji s kolegou Dorovským v Praze, Stevan se

osobně zúčastnil, ostatně sám jsem jej předtím často navštívil v Sarajevu. Ale mohl bych se více rozpovídat též o některých vlastních badatelských i básnických kontaktech realizovaných v srbském hlavním městě Bělehradu, v Banja Luce, hlavním městě Srbské republiky jakožto součásti dřívějšího státu Bosna a Hercegovina, ale také v Lublani, hlavním městě Slovinska... A ještě zmínka o jedné knize přeložené mnou ze srbštiny. Má název „Z kola ven“ a jsou to povídky sedmi srbských, po určitou dobu „zakázaných“ autorů. Vyšla v nakladatelství AQUARIUS, založeného a řízeného mojí posluchačkou Mirkou Procházkovou ze Slezské univerzity v Opavě; nyní je ženou filmového režiséra Bohdana Slámy, pocházejícího rovněž z Opavy.

Svoje básně píšete pod pseudonymem Ladislav Jurkovič. Proč zrovna toto jméno?

Je to jméno rodinné. Kateřina Jurkovičová, tak znělo křestní jméno a příjmení mojí babičky, narozené na Slovensku. Pracovala potom na Moravě, a když se stala důchodkyní, bydlela s mojí matkou, Kristinou Opatřilovou i s dalšími členy rodiny vždy aspoň několik dnů v roce v železničním strážním domku na okraji Letovic. A potom v rodinném domku na jiném okraji Letovic. Když se moje matka

provádala za učitele Aloise Soldána, mého otce, jezdili jsme občas v létě do Letovic aspoň na jeden týden o letních prázdninách.

Jak jsem řekl na začátku, pokládám Vás za sloupského patriota. Jaký je Váš vztah ke Sloupu? Ve vašich básnických sbírkách na Sloup a náš kraj nikdy nezapomínáte.

Sloup... To je pro mne rovněž nedílná a významná součást Moravského krasu. Pokud se fenoménu krasu týká jen několik ohlédnutí. Nejprve osobních. To mám na mysli vždy prázdninové brigády zprvu coby průvodce „bludištěm“ Sloupsko-šošůvských jeskyní a následně, po několika sezón, průvodcovství v Punkevních jeskyních. To jsem musel „složit“ základní loděřské zkoušky. Neboť průvodci na „Punkvě“ jsou ti, kteří vezou návštěvníky po řece Punkvě a zároveň podávají průvodcovský výklad (což má na starosti ten, který sedí vpředu, zadní pečuje o motor). Za druhé ohlédnutí badatelské. Aspoň něco. Když byl ve Sloupě farářem P. František Kozár (již zesnulý) vyšla z jeho popudu a s mým doslovem v nakladatelství Gloria Rosice u Brna jako reprint (rozuměj přetisk) knížka s názvem „Kytečka ze Sloupa“. Napsal a z různých dobových materiálů ji sestavil Jan Nepomuk Soukop, působící jako kaplan též ve Sloupě (zesnul

jako farář v Doubravici nad Svitavou). Poprvé byla vydána v roce 1855 a nyní u příležitosti výročí 250 let od vystavění a vysvěcení sloupského chrámu Panny Marie Bolestné.

Co byste ještě chtěl vzkázat čtenářům Hřebenáče?

Jsem velmi rád, že ve Sloupě vychází Hřebenáč, který obsahuje množství zajímavých, z větší části původních textů z různých oblastí společenského a kulturního dění i z oblasti sportu, také po delší dobu ke Sloupu podstatně příslušející. A to je dobře. Tento časopis potom zastává funkci i jakési kroniky a pohledu na dobu minulou. Jinak Sloup je krásné místo pro život. Važme si toho, kde žijeme.

Pane Soldáne, tedy mistře Jurkoviči, děkuji za Váš čas a velmi zajímavé povídání.

Hynek Štrajt

TAK ZASE „JENOM“ JEDEN

Jako již tradičně proběhl první listopadovou sobotu hon mysliveckého spolku Hřebenáč.

Začátek byl stanoven na půl devátou u vodárny ve Žďáře. První myslivci a honci se sjížděli už kolem osmé hodiny. Všichni dostali ke snídani výbornou zvěřinovou polévku, kterou

nám připravila paní Marie Vystrčilová pod bedlivým dohledem Miloše Novotného (ochutnávač). Tímto jim myslivci děkují.

V devět hodin byl slavnostní fanfárou, kterou zatroubili Vít Broušek ze Sloupu a Karel Janoušek z Jindřichova, zahájen hon. Po odtroubení stálo na nástupu 22 střelců a 18 honců, doprovázeno pěti lovecky upotřebitelnými psy.

Po krátkém uvítání předsedou panem Jaromírem Hujíčkem myslivecký hospodář oznámil střelcům, která zvěř se bude lovit, kolik bude lečí a v které lokalitě.

Po třetí leči, ve které byl uloven je-

den zajíček, nás přijela zkontrolovat Policie České republiky. Náhodně prověřila několik střelců, zda nepožili alkoholické nápoje, a také technický stav jejich zbraní. Kontrola proběhla bez závad.

Po svačině, opečených klobáskách a ohřátí u ohně se přešlo do lokality Kněží hora. V houštinách této lokality jsme narazili na černou zvěř (divoká prasata). Jejich výskyt některé střelce tak překvapil, že nestihli vystřelit a ti co vystřelili, tak chybili.

Lovcem jediného zajíce a tím pádem i KRÁLEM HONU se stal náš myslivecký kolega a kamarád Rost'a Štolpa z Kuniček. Nejlepším honcem byl vyhlášen pan Petr Jahoda, který

se až z dalekých Loun přijel do naší krásné honitby podívat, jak vypadá zajíc. Podařilo se mu vyhnat hned dva kusy.

Výřad se konal u hotelu Broušek ve Sloupě, na kterém pak předseda a myslivecký hospodář pozval všechny zúčastněné na poslední leč do restaurace hotelu. Po občerstvení a výborném jídle – pečený kanec se zelím a knedlíkem, začala hrát k tanci a poslechu místní skupina ve složení Jiří Pekárek, Jiří Žák, Marek a Hana Pernicovi a Aleš Sedlák. Výdrž měli velikou, hráli až do skorých ranních hodin. Mají naše díky.

V průběhu večera se losovala bohatá nejen zvěřinová tombola, ze které si hlavní výhru – sele prasete divokého odnesl pan Rostislav Štolpa.

K večernímu programu patřilo také přijímání dvou našich adeptů - pánů Jakuba Kubíčka z Vavřince a Miroslava Ročáka z Veselice – mezi myslivce. Jejich přijetí se pak náležitě oslavilo.

Myslivecký hon i poslední leč se vydála a snad za rok na shledanou.

S přáním myslivosti a lovu zdar.

**Šťastné a veselé Vánoce všem
přejí myslivci z MS Hřebenáč.**

Petr Nezval

SLOUPŠTÍ SKAUTI

Co je to vlastně skauting? Řekla bych, že je to něco, v čem si každý člověk dokáže najít to svoje. Parta kamarádů, společenství lidí, kteří mají jedno společné. Snaží se svět dělat lepším. Skautská výchova se zaměřuje hlavně na děti a dospívající, skautem se ale můžete stát v jakémkoli věku. Učíme se spolupracovat, hrát podle pravidel, jednat férově a především budovat kladný vztah k přírodě.

A co my, skautský 14. oddíl Úsvit? Dne 13. března 2015 se sešla parta mladých lidí s chutí něco dokázat, a tak vznikl náš oddíl. Založili jsme družinky mladých kluků a holek, které se pravidelně scházely každý týden na kaplance ve Sloupě. Ještě téhož roku se nám podařilo uspořádat první tábor, kterým nás provedl Asterix a Obelix. Roku 2016 jsme zavítali do Egypta a bojovali s egyptskými rannami. A rok 2017?

Dne 15.7. bylo v okolí sloupského kostela na místní poměry nadměrně rušno. Již potřetí se totiž konal skautský tábor 14. oddílu Úsvit. Asi 35 táborníků z řad dětí i dospělých sebralo svoji odvalu, krosnu, ešus a především dobrou náladu a vydalo se vstříc dobrodružství. Cíl byl jasný - tábořiště Norbetka ve Vysočanech,

kteří jsme navštívili i v roce 2015.

Abychom si ale pobyt na tomto krásném místě zasloužili, bylo třeba šlápnout do bot a vydat se na pěší túru. Většině z nás může při tomto pojmu vyskakovat husí kůže, vůdce Kuba se ale rozhodl, že tento výlet nenechá jen tak nudný a po cestě pro nás připravil několik schránek, které bylo třeba podle mapy najít. Hrály se i různé hry, ani jsme se nestačili zahřát a tábor byl na dohled.

Po příchodu do tábořiště jsme se ubytovali v teepee stanech a zvelebili si je tak, abychom si tu mohli žít jak opravdoví indiáni. Naším cílem bylo stát se indiány za 14 dní. Abychom ale mohli být členy kmene, museli jsme velkému náčelníkovi dokázat, že vše, co děláme, myslíme vážně a nejsme žádní lenoši. Situaci nám

mnohokrát znepříjemnily Bledé tváře, bojovníci se ale nenechali zastrašit. Fyzická zdatnost, manuální zručnost, bojový duch, ale i ohleduplnost a přátelskost, to všechno rozhodovalo o tom, jestli se opravdovými indiány skutečně staneme.

Ačkoli zkouška byla nelehká, po dvou týdnech se z nás indiáni nakonec stali. A někteří z nás ale nebyli jen jimi. Vybrané děti skládaly i skautské sliby, které se vždy stávají nejsilnějším zážitkem z celého tábora i pro nás vedoucí. I když nám naše táboření uteklo jako voda, spousta z nás si odvezla neskutečné vzpomínky, které nám snad vydrží minimálně do příštího tábora.

Eva Zatloukalová

PŘEDSTAVUJEME VÁM:

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych Vám s přicházejícími Vánocemi co nejsrdečněji popřála hodně štěstí, pevného zdraví, lásky a úspěchů v práci.

Ráda bych se představila. Jmenuji se Miljauša Hodbod'ová, je mi 60 let a jsem již důchodkyní. Pracovala jsem jako učitelka a novinářka, stále jsem aktivní spisovatelkou Baškortostánu a Ruské federace. Se svým manželem, zkušeným právníkem a advokátem, žijí více než čtyři roky ve Sloupě. Můj manžel je vzdělaný a chytrý muž, seznámila jsem se s ním v roce 2010 v Praze, spojila jsem s ním svůj život a stala se Fialkou, takový je totiž význam mého křestního jména. Přestěhovali jsme se do Sloupu z Brna a moc se nám tu líbí, protože zde žijí otevření, dobří, usměvaví a pracovití lidé – jako například naši mladí sousedé.

Pocházím z Baškirska, které leží na hranici Evropy a Asie. Hlavním městem je Ufa s populací asi milion a půl obyvatel různých národností. Žijí tam v přátelství a míru. V Ufě funguje téměř 30 národních center, ukrajinské, polské, kazašské, gruzínské a jiné. Baškirsko je součástí Ruské federace od roku 1554. Do stejného roku sahá můj rodokmen. Můj pra pra pradědeček byl bohatým staršinou a statkářem, měl tisíce koní a dostal od Ivana Hrozného dokument stvrzující jeho

právo na určitá území.

Druhým největším městem Baškortostánu je Sterlitamak, rozléhající se na pobřeží řeky Agidel, která je velmi podobná Vltavě. V září 1918 roku probíhala v Rusku občanská válka, ve které bojovali po boku Rusů Češi. Červení a bílí, jak je nazval Jaroslav Hašek, v Rusku velmi oblíbený český spisovatel. Ve 20. letech 20. století žil Jaroslav Hašek v Ufě a pracoval tam jako ředitel armádní tiskárny. Oženil se tam s Alexandrou Grigorjevovou Lvovovou, zvanou Šura, a tu si později přivezl do Československa, kde na něho čekala jeho zákonná manželka Jarmila. Alexandra byla Haškovou věrnou přítelkyní a spasitelkou – pečovala o něho v době jeho vážného onemocnění tyfem. Dnes v Ufě naleznete ulici Jaroslava Haška, všechny jeho knihy byly přeloženy do různých „ruských“ jazyků. Já osobně jeho knihy miluji, ráda je čtu a také jsem o nich napsala několik článků otisknutých v novinách „Istoki“, které v Ufě vycházejí.

Mnohem smutnější byl osud červených a bílých Čechů, padlí. Na začátku září obklíčili Češi Sterlitamaský újezd, kam patří i moje rodná vesnice Kanakaevo. Vesníci vypálili, zabili 5 rudoarmějců, kteří byli následně pohřbeni na břehu řeky Beken Kanakaevo. Moje prababička Kinjabika byla v té době těhotná a nevěděla, co má dělat, protože její manžel nebyl doma. Když začali Češi střílet z kulometů, schovala

se ve sklepě a tam porodila syna Jakuba. Ve sklepě, kde se moje prababička schovávala, byla zima a tma. Dítě, které se jí tam narodilo, zůstalo němé až do osmi let. Ale pak začalo mluvit moudře a poeticky. Starší lidé ve vesnici mu prorokovali, že z něho něco bude.

A tak se i stalo. V té době nebyla v Kanakaevu základní škola – Jakub se učil ve škole vzdálené 18 kilometrů od domova. Dále pokračoval na Sterlitamaském institutu. Už v době studií se stal známým lyrickým básníkem. V roce 2018 se bude v Baškortostánu slavit jeho 100. výročí narození. Od Svazu spisovatelů Baškortostánu jsem obdržela pozvánku na tyto oslavy a příští rok by měla být publikována kniha, kterou jsem o něm napsala

Jakub Kulmyj - Kulmuchametov - je autorem 40 knih. Jeho rozsah je obrovský – psal sonety, lyrické básně, portréty malířů, skladatelů, spisovatelů a herců Baškortostánu, zabýval se humorem a satirou. Byl talentovaným básníkem, psal o válce a míru, o lásce,

o kráse přírody, o vlasti. Napsal více než 300 písní včetně hymny Baškirska. Velmi zajímavá je povídka s názvem „Cesta života“, která pojednává o jeho vlastním životě.

Já jsem se narodila po válce v roce 1957. Vyrostla jsem ve velké rodině, mám jednoho bratra a osm sester. Všichni mají vysokou školu – je mezi nimi ekonom, starostka osmi vesnic, lékařka, fyzička a matematicka, inženýrka, několik učitelek. Bohužel jsem dvě sestry v letech 2015–2016 ztratila.

Studovala jsem na filologické fakultě Státní univerzity Baškortostánu, pracovala jsem v časopisech satiry a humoru, v pedagogice a školství, kultuře i divadle. Moje poslední pracovní pozice byla v prezidentském časopise „Panorama Baškortostana“. Jsem autorkou sborníku pro učitele baškirštiny pro 5. - 7. třídu, sborníku o básnících Baškortostánu, sestavila jsem šest sbírek Jakuba Kulmyja. Přeložila jsem 3 sbírky o Baškortostánu „Ty – můj domove“, „Ufa – láska moje“ a „Mezi Evropou a Asií“, všechny byly vydány v roce 2010. Jsem členkou svazu novinářů Ruské federace a Baškirské republiky, pětinásobným laureátem různých novinářských cen.

Život běží dál, a proto s mým manželem Vladimírem rádi cestujeme. Loni jsme navštívili Bajkal, ujeli jsme 21 000 kilometrů, zavítali do 20 zemí, republik a oblastí. Můj článek o našem cesto-

ván byl otištěn v časopise „Vatandaš“. Ve svém volném čase překládám do baškirštiny české pohádky. Věřím, že příště budu mít příležitost přeložit pohádky Boženy Němcové. Jsem publicistkou a píšu v ruštině, baškirštině a tatarštině. Píšu o osudech a životě lidí, o různých zemích, o svých zážitcích, o cestování, o světě a ekologii, o literatuře a kultuře. Ráda píšu o životě a kultuře Čechů. Ráda čtu české noviny a časopisy, poslouchám rádio i hudbu, ráda sleduji české filmy Zdeňka Svěráka, miluji písně Věry Špinarové, Karla Gotta a skupiny Čechomor, hudbu houslisty P. Šporcla, perličky Bohumila Hrabala, ale mrzí mě, že neumím tančit české tance. Mám dvě děti – dcera žije v Německu, je vdaná, má dva syny, starší Raul je ve 3. třídě, mladšímu jsou dva roky. Syn Julaj je svobodný, je známým malířem a žije v Ufě. Už byl několikrát ve Sloupě a věří, že při příští návštěvě přírodu v okolí Sloupu namaluje. Jsem šťastná babička, se svými vnuky jsem v kontaktu o prázdninách a mezi tím jim pletu svetry a punčochy.

Jak vidno, my Baškirci a vy Češi toho máme hodně společného. Znáte to, život je všude stejný a nepřetržitě plyne. Všichni chceme klid a mír. Přeji Vám, milí občané Sloupu, všechno dobré. Mějte se hezky.

Milausha Godbod

PROGRAM KULTURNÍCH AKCÍ

26. 12. 2017 - Vánoční koncert ve sloupenském kostele pod názvem „Ze Španělska do Nového světa“. Zazní vánoční melodie ze Španělska, Peru, Mexika aj. v podání uměleckého tělesa OctOpus Vocalis.

1. čtvrtletí 2018:

19. 1. 2018 - pátek ve 20.00 h - sál kulturního domu - školní ples, k tanci a poslechu hraje skupina PROROCK.

27. 1. 2018 - sobota v 18.00 h - v kinosále kulturního domu Divadelní spolek krásenských ochotníků představí nově nastudovanou situační komedii francouzského autora J. C. Isler-ta „Ted' ne! aneb Na tohle ted' není ta pravá chvíle“

3. 2. 2018 - sobota ve 20.00 h sál kulturního domu - farní ples, k tanci a poslechu hraje skupina CLASSIC.

11. 2. 2018 - neděle v 15.00 h DĚTSKÝ KARNEVAL, sál kulturního domu. Pod taktovkou šáši Viktora, pro děti sladkosti a balonky.

23. 2. 2018 - pátek ve 20.00 h sál kulturního domu - sousedský maškarní bál, k tanci a poslechu hraje TS Band.

31. 3. 2018 - sobota v 18.00 h - kinosál kulturního domu - divadlo Osičany - morkovští ochotníci: komedie „Druhý tajný život“.

Inzerce

KOUPÍM DŮM/CHALUPU. SLOUP A OKOLÍ. TEL.: 720 598 284

Inzerce

Pokračuje bezplatná registrace do celostátního projektu v městysu Sloup

Občané ve Sloupu se v minulosti připojili k úspěšnému celorepublikovému projektu Občanům a ušetřili výrazné prostředky za energie. Pro velký úspěch je registrace prodloužena.

Zapojené domácnosti ušetřily na energiích 752 339 Kč.

Garantem a organizátorem tohoto projektu je společnost Občanům s.r.o., která zajišťuje výhodnější služby pro vás i vaše sousedy. V rámci aktuální kampaně je možné získat levnější dodávky elektřiny, plynu, a také získat dodatečnou úsporu na vodě. Díky vysokému počtu zapojených domácností, spolků a firem jsou ceny nižší až o 25 % oproti běžným cenám na trhu.

Zaregistrujte se a čerpejte všechny výhody projektu co nejdříve. Registrace je zdarma a garantuje úsporu pro každého.

Registraci pro domácnosti vyplňte na www.setrimeobcanum.cz, a to z pohodlí vašeho domova. Nebo si domluvíte schůzku s naším koordinátorem. Zastaví se za vámi a spočítá vám úsporu přímo na základě dodaných podkladů.

Koordinátor projektu

Petr Eckelt, tel. 731 148 672

E-mail: petreckelt@obecobcanum.cz

Zavolejte nebo pošlete sms. Ozvu se vám.

Zaregistrujte se zdarma na www.setrimeobcanum.cz nebo u koordinátora.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

DĚTI NAROZENÉ V ROCE 2017

Dominik Trefil

Hana Fialová

Eva Ondroušková

Karolína Kobzová

Gabriela Kuglerová

Sofie Doskočilová

Adéla Šumpichová

Nina Štěpánová

Laila Musilová

OPUSTILI NÁS V ROCE 2017

Milan Bezděk 8. 2.

Tomáš Rak 23. 3.

Marie Kratochvílová 6. 4.

Pavel Štěpán 22. 5.

Anna Paděrová 17. 7.

Jan Tůma 18. 7.

Jan Vymazal 19. 7.

Jindřich Žilka 6.10.

Jarmila Raudenská 10.10.

Luděk Ševčík 30.10.

Marie Fialová 23. 11.

JUBILANTI - leden - březen 2018

Leden

František Šmída 60 let

Marie Suchá 85 let

Oskar Novák 60 let

Jiří Hebelka 85 let

Únor

Marie Filandová 70 let

Antonín Veselý 85 let

Bohuslav Hlaváč 60 let

Jaroslav Maňásek 60 let

Březen

František Baláz 75 let

Hana Leinweberová 60 let

Anna Kučerová 75 let

Anna Lusková 70 let

**Našim spoluobčanům srdečně
blahopřejeme a do dalších let
přejeme hodně zdraví!**

SPORT

KOPANÁ

Muži

Po 5. místě v ročníku 2016/17 jsme si byli po odchodu 3 klíčových hráčů (stoper Navrátil do Rájce, špičmachr Šmerda do divizního Blanska, Kučera na studijní pobyt na Nový Zéland) vědomi toho, že budeme hrát spíš o záchranu, než se pohybovat v klidných vodách středu tabulky. Tyto prognózy se bohužel naplnily do puntíku a od začátku sezóny se pohybujeme na sestupových příčkách. Přezimujeme na 12. místě se ziskem 13 bodů při skóre 21:41. Od předposlední Doubravice nás dělí 2 body a poslední Lipůvky 4 body.

Tým se nepodařilo vhodně doplnit. Přišel jen Opletal z Voděrad a další posily jsme získali až během sezóny. Jedná se sice o zkušené hráče, ale je na nich vidět dlouhodobá herní pauza. Dohánění výpadky v tréninku a jen pomalu se začleňují do kádru.

Výbor oddílu se bude určitě snažit doplnit kádr hlavně v obraně, protože tam máme největší problémy. Na rozdíl od uplynulého ročníku pro nás přestalo být domácí hřiště výhodou. Ze 7 zápasů jsme jen dvakrát vyhráli a jedenkrát remizovali. Máme vysoce pasivní skóre

10:20. Z venku jsme ze 7 utkání přivezli 6 bodů za 2 výhry. Pětkrát jsme prohráli a vstřelili 14 gólů (víc než doma).

Připomeňme si výsledky tak, jak šly za sebou. První výhru jsme zaznamenali až v 5. kole: Sloup – Černá Hora 3:6, Bořitov – Sloup 2:0, Boskovice B – Sloup 3:2, Sloup – Olomučany 0:6, Skalice – Sloup 1:2, Sloup – Doubravice 2:0, Rudice – Sloup 4:1, Šošůvka – Sloup 5:3, Lipůvka – Sloup 3:5, Sloup – Olešnice 0:3, Adamov – Sloup 4:2,

Sloup – Ráječko B 4:3 a jarní předehrávka Sloup – Šošůvka 1:1. Nejlepším střelcem týmu je kapitán Petr Žilka se 7 góly, následují Dixie Svoboda 4 góly, Petr Crhák a Lukáš Lesovský 3 góly.

Dorost

Po několikaleté pauze jsme přihlásili do OP dorost. Vytvořili jsme společný tým s Lipovcem, který sestoupil z I.B a odešla mu z týmu většina hráčů. Základ měli tvořit naši starší žáci, přeborníci okresu v sezóně 2016/17, kteří přešli o kategorii výš. K doplnění kádru jsme nově zaregistrovali tři kluky z Ludíkova a jednoho hráče nám uvolnily Vysočany. Před přihlášením do soutěže proběhly pohovory se všemi

sloupskými hráči a všichni přislíbili, že budou poctivě chodit. Jenomže počáteční euforie brzy opadla. Kluci přestali trénovat, chodí jen na zápasy, a to hodně nepravidelně. Některé fotbal asi přestal bavit a nechodí vůbec, přestože jim výbor vytvořil dobré podmínky. A tak se stalo, že v kompletním složení odehráli jen 2 nebo 3 zápasy z 10. Nejčastěji jich hrálo 10 a někdy ani to ne... Proto se není čemu divit, že ti, které fotbal baví, mají zaječící úmysly a na jaře se chtějí uplatnit v jiném týmu.

K dorostu potřebujeme nutně sehnat vedoucího a několik dalších dobrovolníků, kteří by se o chod oddílu za pomoci výboru starali. V případě nezájmu dorostenců pokračovat v činnosti nám

kromě pokuty hrozí i nebezpečí, že tým mužů (značně přestárlý) nebude mít z čeho doplnit, a tím by možná mohl nastat i zánik sloupské kopané. Přitom někteří talentovaní dorostenci už do A týmu nakoukli a výkonem rozhodně neklamali.

Dorostenci jsou po podzimní části soutěže ze 6 účastníků na 5. místě se ziskem 7 bodů a skóre 18:28.

Oba týmy tak mají před sebou těžké jaro. Muži se budou snažit zachránit OP a jistě pro to udělají v zimní přípravě maximum, aby do soutěže vstoupili co nejlépe připraveni.

Fotbalisté TJ děkují všem, ať už z řad sponzorů, příznivců nebo dobrovolníků (těch ale mnoho není), starajících se o zdárný chod oddílu, za podporu, bez níž by se kopaná ve Sloupě nedala realizovat a všem přeji v roce 2018 pevné zdraví a hodně štěstí.

Zdeněk Kučera

TENIS

Podzimní počasí tenistům přálo a nechalo nás venku trénovat až do konce října. Teprve s prvními mrazíky začaly tři skupinky dětí trénovat v tělocvičně ZŠ a zbylé tři v hale Žďárná. Některé děti trénují navíc samostatně ještě v Blansku či nafukovací hale v Letovicích.

Příprava směřuje k závodnímu hra-

ni, které nás v soutěžích družstev čeká od konce dubna. Mezitím děti absolvují zimní halové turnaje, aby získaly herní praxi a body pro hráčskou bonifikaci. Děti, které budou v roce 2018 v soutěžích nováčky, bude stejně jako jejich předchůdce v minulých letech čekat přípravný turnaj v Brně, kde si vyzkouší soutěžní klání se soupeři z dalších klubů. Na jaře bychom do soutěží rádi přihlásili již 25 z celkem 31 dětí a nově vybudované kurty využili jako zázemí pro domácí zápasy pod hlavičkou Blanska.

Je tedy rozhodně na co se těšit, tenisové kurty již mají svůj tréninkový i zápasový program daný a my doufáme, že zima nebude dlouhá a na jaře se na nich začneme co nejdříve připravovat.

Karel Balcar

ŠACHY

Letošní zápasová sezóna začala pro sloupský šachový oddíl těsným vítězstvím 4,5 : 3,5 nad tradičním soupeřem ASK Blansko v krajském přeboru. Podobně těsné byly i ostatní výsledky

našeho „A“ družstva – mladý kuřimský tým nás dokázal ve druhém kole stejným poměrem porazit a totéž se se značnou dávkou štěstí povedlo Adamovu v kole třetím. Následně se nám však podařilo (s konečným výsledkem 4,5 : 3,5) porazit velmi silný tým Rudice a těsně před vznikem tohoto článku jsme i v oslabené sestavě zdolali Lokomotivu Brno 5 : 3. Svůj premiérový nástup v krajské soutěži zažila v tomto zápase naše nová posila Petr Dobiášek a hned se může pochlubit prvním bodem, i když získaným trochu nestandardním způsobem – soupeř měl totiž ještě větší problém s docházkou a Petrovi 8. šachovnici neměl kým obsadit.

S 5. kolem je tedy polovina krajského přeboru za námi a náš tým je v desetičlenné skupině s 9 body na hezkém 3. místě za favority z Boskovic a (trochu nečekaně) kuřimským družstvem.

V okresním přeboru se letos v našem „B“ týmu snažíme dávat co největší prostor novým hráčům. Pozoruhodné bylo hned první kolo proti Boskovicím, kdy se odchovanec sloupského školního šachového kroužku Dan Opustil díky své remíze stal nejmladším hráčem, který kdy za Sloup bodoval. Ve 4. kole se totéž povedlo jeho spolužákovi a kamarádovi Ondrovi Doležalovi. Oba jsou ročník 2008. I jejich zásluhou naše béčko porazilo Jedovnice 4,5 : 3,5 a remizovalo s boskovickým céčkem

4 : 4. Kromě toho jsme zatím remizovali také s Kunštátem a prohráli 3 : 5 s Jevíčkem a s tímto 50% zápasovým bodovým ziskem se tak držíme na 4. místě osmičlenné tabulky. Na to, že spousta našich hráčů zde letos prožívá svůj křest ohněm týmových zápasů a jiní (např. Šimon Procházka se zatím stoprocentním bodovým ziskem 3/3) hrají na přednějších šachovnicích, a tedy proti těžším soupeřům, než u nich bývalo zvykem, je to velmi slušný výsledek!

Velkou novinkou v letošní sezóně je skutečnost, že se nám podařilo obnovit „C“ družstvo, které startuje v základní okresní soutěži. Je třeba vzpomenout také účast družstev mladších a starších žáků v okresním šachovém přeboru škol v Jedovnicích – mladším sice postup těsně unikl, starší však svou skupinu tentokrát dokonce vyhráli a budou ZŠ Sloup opět reprezentovat v krajském kole přeboru v Břeclavi na začátku roku 2018.

Než se však kalendář opět posune, čeká nás jako vždy tradiční sloupský vánoční turnaj, jehož 38. ročník se koná 28. prosince v KD od 13 hodin. Všechny příznivce šachu na něj srdečně zveme, jako hráče i jako diváky, a všem také přejeme příjemné prožití svátečního období a úspěšný vstup do nového roku!

Martin Pokladník

KŘÍŽOVKA A OSMISMĚRKA

Milí spoluobčané,

blahopřejeme úspěšným řešitelům křížovky z minulého vydání Hřebenáče, ze kterých jsme vylosovali tři výherce. Byli jimi – Marie Součková, Emilie Svobodová a Jaroslav Krátký.

Vyluštěnou tajenku a osmisměrku z tohoto čísla můžete opět posílat na adresu redakce hribenacsloup@seznam.cz, nebo přinést na lístečku do kanceláře městyse – a to do 30. 1. 2018.

Příhonem do ulic a na poštu

Druhý a poslední toponomastický výlet po Sloupu nás zavede nejprve na Příhon. Zde je výklad nebo rozbor zbytečný, protože sám název napovídá, že jde o cestu k přihánění dobytka ze vsi na pastvu. Můžeme jen doplnit, že jinde se setkáme s pojmenováním cesty stejného účelu Drahy, Výhon (Vyhun), ve Slezsku také Skotnica, ... (1. tajenka křížovky) ... Skotňa. Stejný význam má i Výpustek, který známe

v Moravském krasu v jiné souvislosti. Skot (pásly se převážně krávy) se tedy na pastvu vyháněl, vypouštěl, přiháněl...

Příhon je dnes vlastně jednou ze sloupských ulic. Do obce přišel pocestný většinou Panskou, dnes Rájeckou ulicí. Kromě Skřépa a Příhonu mají jména ulice Kniesova, Soukopova, Hybešova a Družstevní, centrum městyse tvoří ... (tajenka osmisměrky) ... Jména sloupských ulic ale nepronikla do Databáze adres v ČR vedené pod správou Ministerstva vnitra ČR, „oficiálně“ městys Sloup ulice pojmenované nemá. Praktickým důsledkem je to, že když je ve sloupské poštovní adrese uvedena ulice, pro automatické třídící stroje, které pracují právě s onou Databází, je takové ... (2. tajenka křížovky) ... a komplikuje zásilce cestu za adresátem. V úředním nebo poštovním styku tedy raději názvy sloupských ulic nepoužívejte.

Pavel Matějka

Inzerce

**KOUPÍM DŮM VE SLOUPĚ. KONTAKTUJTE
MĚ PROSÍM NA TELEFONU 774 267 050.**

Luštění pro každého

	SLEDO- VAT	1. TAJENKA	NÁPOVEDA : ATAFU, VUTI	KAZACH- STÁN (CELNÍ KÓD)	CHARAK- TER	KOPIE	LÉČIVÁ BYLINA	2. TAJENKA	KOPIRO- VACÍ ZAŘÍZENÍ	TIBETSKÝ SKOT
ČÍN			ŠAFRÁNY							
ONA			DRUH HÁDANKY STUPEŇ							
OKRESNÍ VOJEN- SKÁ SPRÁVA				VÝNOS (ZDROB.) ATOL U NOVEHO ZELANDU						
HRDOST					ZAÚPĚNÍ PATŘÍCI ANETÉ					VZADU
DOBŘÁ VŮLE						PORTUG. ŽENSKÉ JMÉNO				
BROUK (DRUH)						PŘE- SVĚD- ČENÍ				
LATINDKÁ PŘED- LOŽKA			ŽELEZO PŘI- MLOUVAT SE			KTERÝ NÍZKO (ZAST.)			MRT- VOLNÁ BLEDOST	TŘA- PATKA NACHOVÁ
SEKNOUT V PO- ROSTU										
	EVROPAN (SLOV.) AMERI- CIUM			GEN			JEDEN ZE SMYSLŮ SÍDLO- ZIMBABWE			
LÁSKA (ESPER.)				TISK						
MINISTER- STVO OBRANY (ANGL. ZKR.)				HYDROXID HLINITY DOMÁCKE ŽENSKÉ JMÉNO						
	RUMUN- SKÝ LEU ČÁST OBLIČEJE				ŽENSKÉ JMÉNO KRÁL ZVÍŘAT					
FRAN- COUZSKÝ SKLADA- TEL						FILIPÍNSKÝ OSTROV TYP AUTOMO- BILU FORD				
DOMÁCKY EVAN							NEU- RONSPÉ- CIFICKÁ ENOLÁZA			
SPOJNICE DVOU BODŮ KŘIVKY							ŘECKÉ PÍSMENO			

H	P	L	R	Z	Y	W	S	A	Ň	A	M
O	A	O	Á	K	L	Í	M	E	C	D	F
N	A	P	O	T	O	P	O	É	N	A	I
O	A	T	L	D	K	Y	K	R	Á	P	X
S	D	A	U	I	I	L	E	O	N	A	Í
O	L	U	K	A	T	L	O	C	L	B	R
R	D	Í	T	I	V	A	Č	I	A	O	O
K	Á	L	D	O	B	B	CH	CH	P	V	R
N	A	E	K	N	P	V	I	Á	Á	E	O
S	D	V	M	K	A	Ě	N	E	D	N	U
S	I	E	A	U	R	I	G	A	B	T	L
S	B	L	E	S	K	Í	A	T	O	L	F

ABOVE, ADAPA, ÁCHATI, ATLAS, AURIGA, BIEBL,
 BLESK, BODLÁK, ČCHING, DEDIT, FIXÍR, FLOTA,
 FLUOR, HONOS, CHICORÉE, KULOÁR, LEONA, LE-
 VEL, LIDOO, LICHVA, LÍMEC, LOPTA, MAÑAS, NÁ-
 POR, ODTOKY, OVACE, PÁRKY, POTOPA, POTUD,
 RDÍTI, SIVKO, SMOKE, SUKNO, UNDEN, ZÁPAS

Radost ze života, pevné zdraví, mnoho pracovních i osobních úspěchů v roce 2018 vám přejeme z městyse Sloup.

Zpravodaj městyse Sloup

Vychází 4x ročně.

Redakční rada:

Mgr. Michaela Matějková, Jana Pokladníková, Hynek Štrajt

Grafické zpracování a sazba: Ing. Petr Bouda

Tisk: Moraviatisk Vyškov spol. s r. o.

Zaregistrováno u MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 21894

www.mestyssloup.cz ■ hrebenacsloup@seznam.cz

Toto číslo vyšlo dne 22. prosince 2017 v počtu 400 výtisků.

Pro všechny sloupské domácnosti zdarma, pro volnou distribuci 10 Kč.

Uzávěrka příštího čísla - 5. března 2017.

POSEZENÍ SE SENIORY, VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

foto: Jana a Robert Matuškoví

ČERTOVSKÁ STEZKA A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

foto: Jana a Robert Matuškoví